

Ändrade riktlinjer för värdering av försäkringstekniska avsättningar

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NY: Riktlinje 0 – PROPORTIONALITET

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör tillämpa riktlinjerna för värdering av försäkringstekniska avsättningar på ett sätt som står i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten av verksamhetens inneboende risker. Detta bör inte leda till en väsentlig avvikelser från det aktuella belopp som försäkrings- och återförsäkringsföretag skulle behöva betala om de omedelbart skulle överföra sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

NY: RIKTLINJE 24A – VÄSENTLIGHET I FASTSTÄLLANDE AV ANTAGANDEN

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör fastställa antaganden och använda expertbedömningar, särskilt med hänsyn till hur väsentliga effekterna av användningen av antaganden är när det gäller följande riktlinjer om fastställande av antaganden och expertbedömning.
3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör bedöma väsentlighet med beaktande av både kvantitativa och kvalitativa indikatorer och med beaktande av binära händelser, extrema händelser och händelser som inte förekommer i historiska uppgifter. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör göra en övergripande utvärdering av beaktade indikatorer.

NY: RIKTLINJE 24B – STYRNING ÖVER FASTSTÄLLANDE AV ANTAGANDEN

4. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör säkerställa att allt fastställande av antaganden och i synnerhet användning av expertbedömningar följer en validerad och dokumenterad process.
5. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör säkerställa att antagandena härleds och används på ett konsekvent sätt över tid och i alla delar av försäkrings- eller återförsäkringsföretagets verksamhet, samt att de lämpar sig för den avsedda användningen.
6. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör godkänna antagandena på nivåer av tillräckligt senioritet, enligt deras väsentlighet, för de flesta väsentliga antaganden upp till och med förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet.

NY: RIKTLINJE 24C – KOMMUNIKATION OCH OSÄKERHET VID FASTSTÄLLANDE AV ANTAGANDEN

7. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör säkerställa att processerna för fastställande av antaganden, och i synnerhet användningen av expertbedömningar vid val av antaganden, specifikt syftar till att minska risken för missförstånd eller brister i kommunikation mellan de olika funktionerna som berörs.

8. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör skapa en formell och dokumenterad process för återkoppling mellan dem som tillhandahåller och dem som använder väsentliga expertbedömningar och de resulterade antagandena.
9. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör vara transparenta med osäkerheten i antagandena och i tillhörande variation i slutresultaten.

NY: RIKTLINJE 24D – DOKUMENTATION AV FASTSTÄLLANDE AV ANTAGANDEN

10. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör dokumentera processen för fastställande av antaganden, och i synnerhet användningen av expertbedömningar, på ett sådant sätt att processen blir transparent.
11. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör i dokumentationen ta med de resulterande antagandena och deras väsentlighet, experterna som medverkade, avsedd användning och giltighetstid.
12. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör dokumentera motiveringen till sin ståndpunkt, inklusive den information den baseras på, på en detaljnivå som tydligt beskriver både antaganden och den process och de beslutskriterier som har använts för att välja antagandena och förkasta andra alternativ.
13. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör säkerställa att de som använder väsentliga antaganden får tydlig och heltäckande skriftlig information om dessa antaganden.

NY: RIKTLINJE 24E – VALIDERING AV PROCESSEN FÖR FASTSTÄLLANDE AV ANTAGANDEN

14. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör se till att processen för att välja antaganden och använda expertbedömning är validerad.
15. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör säkerställa att processen och verktygen för att validera antagandena, och i synnerhet användningen av expertbedömningar, är dokumenterade.
16. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör göra förändringar av väsentliga antaganden till följd av ny information spårbara samt analysera och förklara dessa förändringar och avvikelser i utfallet från väsentliga antaganden.
17. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör använda andra valideringsinstrument, såsom stresstester eller känslighetstester, när så är möjligt och lämpligt.
18. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör se över valda antaganden med hjälp av oberoende interna eller externa experter.

19. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör identifiera förekomsten av omständigheter under vilka antaganden skulle betraktas som falska.

ÄNDRAD: RIKTLINJE 25 – MODELLERING AV BIOMETRISKA RISKFAKTORER

20. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör överväga om en deterministisk eller en stokastisk metod är rimlig för att modellera osäkerheten av biometriska riskfaktorer.
21. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör ta hänsyn till hur länge åtagandena varar när de bedömer om en metod som utesluter förväntade framtida förändringar i biometriska riskfaktorer är lämplig, särskilt när det gäller att bedöma fel i resultatet som metoden för med sig.
22. Vid bedömningen av om en metod är rimlig när den utgår från att biometriska riskfaktorer är oberoende av alla andra variabler, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag se till att hänsyn tas till de särskilda förhållandena för riskfaktorerna. För detta ändamål bör bedömningen av korrelationsnivån baseras på historiskt data och expertbedömningar.

NY: RIKTLINJE 28A – KOSTNADER FÖR KAPITALFÖRVALTNING

23. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör i bästa skattningen inkludera administrations- och handelsomkostnader i samband med investeringar som behövs för att tillhandahålla tjänster avseende försäkrings- och återförsäkringsavtal.
24. I synnerhet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta investeringarna när det gäller produkter vars villkor i avtalet eller regelverket kräver att man identifierar de investeringar som är kopplade till en produkt (t.ex. de flesta index- och fondförsäkringsavtal, produkter som förvaltas i separata fonder och produkter på vilka matchningsjustering tillämpas).
25. För andra produkter bör försäkrings- och återförsäkringsföretag basera bedömningen på avtalens egenskaper.
26. Som en förenkling kan försäkrings- och återförsäkringsföretag också beakta alla kostnader för kapitalförvaltning.
27. Återbetalningar av kapitalförvaltningskostnader som fondförvaltaren betalar till företaget bör beaktas som andra inkommande kassaflöden. Om dessa ersättningar delas med försäkringstagarna eller andra tredje parter bör motsvarande kassautflöden också beaktas.

ÄNDRAD: RIKTLINJE 30 – KOSTNADSFÖRDELNING

28. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör fördela och projicera de allmänna omkostnaderna på ett realistiskt och objektiva sätt, och bör basera kostnadsfördelningen på

långsiktiga affärsstrategier, aktuella analyser av affärsverksamheten, identifiering av lämpliga kostnadsfaktorer och relevanta kostnadsfördelningskvoter.

29. Utan att det påverkar proportionalitetsbedömningen och första stycket i denna riktlinje, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag överväga att använda den förenklade metod som beskrivs i teknisk bilaga I när de ska fördela över headkostnaderna, när följande villkor är uppfyllda:
30. Företaget bedriver årligen förnybar verksamhet.
31. Förnyelserna måste anses avse ny verksamhet inom ramen för försäkringsavtalet.
32. Skadeutbetalningarna är konstanta under försäkringstiden.

ÄNDRAD: RIKTLINJE 33 –FÖRÄNDRINGAR I DRIFTSKOSTNADER

33. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör se till att antaganden om utvecklingen av driftskostnader över tid, inklusive framtida kostnader i samband med åtaganden som gjorts på eller före värderingsdagen, är lämpliga och tar hänsyn till typen av kostnader. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör göra en inflationsjustering som är förenlig med de ekonomiska antaganden som gjorts och med utgifternas beroende av andra kassaflöden i avtalet.

NY: RIKTLINJE 37A – DYNAMISKT FÖRSÄKRINGSTAGARBETEENDE

34. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör grunda sina antaganden på utnyttjandegraden för relevanta optioner på
 - statistiska och empiriska bevis, där de är representativa för framtida beteenden, och
 - expertutlåtande om välgrundade skäl och med tydlig dokumentation.
35. Bristen på data för extrema scenarier bör inte i sig betraktas som ett skäl att undvika dynamiska modeller för försäkringstagarnas beteende och/eller interaktion med framtida förvaltningsåtgärder.

NY: RIKTLINJE 37B – DUBBELRIKTADE ANTAGANDEN

36. När antagandena om försäkringstagarnas dynamiska beteende fastställs bör försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta att beroendet av den utlösande händelsen och optionens utnyttjandegrad vanligtvis är dubbelriktade, dvs. både en ökning och en minskning bör övervägas beroende på den utlösande händelsens riktning.

NY: RIKTLINJE 37C – MÖJLIGHET ATT BETALA TILLÄGGSPREMIER ELLER ANDRA PREMIER

37. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör modellera alla relevanta avtalsalternativ när de beräknar kassaflödena, inbegripet möjligheten att betala ytterligare premier eller att variera det premiebelopp som ska betalas inom avtalsgränserna.

NY: RIKTLINJE 40A – ÖVERGRIPANDE FÖRVALTNINGSPLAN

38. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör säkerställa att den övergripande framtida förvaltningsplan som godkänns av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet antingen är
- ett enda dokument med en förteckning över alla antaganden om framtida förvaltningsåtgärder som används vid beräkningen av bästa skattning, eller
 - en uppsättning dokument, åtföljda av en förteckning, som tydligt ger en fullständig bild av alla antaganden om framtida förvaltningsåtgärder som används vid beräkningen av bästa skattning.

NY: RIKTLINJE 40B – BEAKTANDE AV NY AFFÄR VID FASTSTÄLLET AV FRAMTIDA FÖRVALTNINGSÅTGÄRDER

39. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör beakta effekterna av ny affär vid fastställandet av framtida förvaltningsåtgärder och ta vederbörlig hänsyn till konsekvenserna för andra relaterade antaganden. I synnerhet bör det faktum att den uppsättning kassaflöden som ska projiceras genom tillämpning av artikel 18 i den delegerade förordningen om avtalsgränser är begränsad inte leda till att försäkrings- och återförsäkringsföretag anser att antaganden endast bygger på denna extrapolerade uppsättning kassaflöden utan påverkan från nya avtal. Detta gäller särskilt antaganden om fördelning av riskfyllda tillgångar, hantering av durationsgapet eller tillämpning av vinstdelningsmekanismer.

NY: RIKTLINJE 53A – ANVÄNDNING AV STOKASTISK VÄRDERING

40. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör använda stokastiska modeller för värdering av försäkringstekniska avsättningar för avtal vars kassaflöden är beroende av framtida händelser och utveckling, särskilt sådana med väsentliga optioner och garantier.
41. Vid bedömningen av om stokastisk modellering behövs för att på ett adekvat sätt fånga upp värdet av optioner och garantier bör försäkrings- och återförsäkringsföretag särskilt, men inte enbart, beakta följande fall:
42. Varje form av vinstdelningsmekanism där de framtida fördelarna är beroende av avkastningen på tillgångarna.

43. Finansiella garantier (t.ex. garanterade räntor, även utan vinstdelningsmekanism), i synnerhet, men inte enbart, när de kombineras med optioner (t.ex. återköpsoptioner) vars dynamiska modellering skulle öka det aktuella värdet av kassaflöden i vissa scenarier.

NY: RIKTLINJE 57A – MARKNADSRISKFaktorER SOM BEHÖVS FÖR ATT UPPNÅ LÄMPLIGA RESULTAT

44. Vid bedömningen av om alla relevanta riskfaktorer är modellerade enligt bestämmelserna i artiklarna 22.3 och 34.5 i den delegerade förordningen bör försäkrings- och återförsäkringsföretag kunna visa att deras modellering på ett adekvat sätt återspeglar volatiliteten i deras tillgångar och att de väsentliga källorna till volatilitet återspeglas på lämpligt sätt (t.ex. spridningar och risk för betalningsinställelse).
45. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör i synnerhet använda modeller som gör det möjligt att modellera negativa räntesatser.

ÄNDRAD: RIKTLINJE 77 - ANTAGANDEN SOM ANVÄNDS FÖR ATT BERÄKNA FÖRVÄNTAD VINST I FRAMTIDA PREMIER

46. Vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna utan riskmarginal med antagandet att de premier som avser befintliga försäkrings- och återförsäkringsavtal som förväntas komma in i framtiden inte mottagits, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag tillämpa samma försäkringsmatematiska metodik som används för att beräkna de försäkringstekniska avsättningarna utan riskmarginal, i enlighet med artikel 77 i Solvens II-direktivet, med följande ändrade antaganden:
47. Försäkringsavtalen bör behandlas som om de fortsätter att vara i kraft i stället för att betraktas som återköpta.
48. Oavsett vilka rättsliga eller avtalsmässiga villkor som gäller för avtalet bör beräkningen inte omfatta påföljder, minskningar eller någon annan typ av anpassningar till den teoretiska försäkringsmatematiska värderingen av försäkringstekniska avsättningar utan att en riskmarginal beräknats som om avtalet fortsatte att gälla.
49. Alla andra antaganden (t.ex. dödlighet, annulation eller kostnader) bör förbli oförändrade. Detta innebär att försäkrings- och återförsäkringsföretagen bör tillämpa samma prognoshorisont, framtida förvaltningsåtgärder och försäkringstagarnas optionsutnyttjandegrad som används vid beräkningen av bästa skattning utan att justera dem för att ta hänsyn till att framtida premier inte kommer att erhållas. Även om alla antaganden om kostnader bör förbli konstanta kan vissa kostnader (t.ex. anskaffningskostnader eller kostnader för investeringsförvaltning) påverkas indirekt.

NY: RIKTLINJE 77A – ALTERNATIV METOD FÖR BERÄKNING AV DEN FÖRVÄNTADE VINSTEN I FRAMTIDA PREMIER

50. Försäkrings- och återförsäkringsföretag kan identifiera den förväntade vinsten i framtida premier som den del av nuvärdet av framtida vinster som hänför sig till framtida premier om resultatet inte väsentligt avviker från det värde som skulle ha blivit resultatet av den värdering som beskrivs i riktlinje 77. Denna metod kan tillämpas med hjälp av en formel.

Regler för efterlevnad och rapportering

51. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010. I enlighet med artikel 16.3 i den förordningen ska behöriga myndigheter och företag med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjer och rekommendationer.
52. De behöriga myndigheter som följer eller har för avsikt att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sina ramar för regler och tillsyn på ett lämpligt sätt.
53. De behöriga myndigheterna ska, inom två månader från det att de översatta versionerna har offentliggjorts, bekräfta till EIOPA om huruvida de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, och ange skälen till att de eventuellt inte följer dem.
54. Om EIOPA inte har fått något svar inom denna tidsfrist kommer behöriga myndigheter att anses inte följa rapporteringen och rapporteras i enlighet med detta.

Slutbestämmelse om översyn

55. Dessa riktlinjer ska vara föremål för översyn av EIOPA.